

תהלים • פרק מ"ד

Plain Hebrew Text • Navy & Gold Edition

CHAPTER PREVIEW

In this moving kapitel, the Bnei Korach cry out to Hashem from the depths of a painful and bitter galus, recalling the wondrous miracles our Avos experienced when they inherited the land solely through Hashem's right hand and the light of His countenance. Despite being scattered among the nations, treated like sheep for the slaughter, and facing constant shame, Klal Yisrael pleads that they have not forgotten Hashem's Name nor broken His holy covenant. The kapitel concludes with a heartfelt, stirring cry for Hashem to awaken, hide His face no longer, and redeem us from the dust for the sake of His loving-kindness.

The overview is the editor's commentary and is not part of the original text.

לְמַנְצֵחַ לְבְנֵי־קֹרַח מִשְׁכִּיל:

אֱלֹהִים בְּאַזְנוֹנוֹ שָׁמַעְנוּ אֲבוֹתֵינוּ סִפְרוּ־לָנוּ פֶּעַל פַּעֲלָתָ בְּיַמֵּיהֶם בְּיָמֵי קָדָם:

אֲתָה יְיָ דָּדָה גּוֹיִם הוֹרֵשֶׁת וְתַטְעֵם תִּרְעֵ לְאֲמִים וְתִשְׁלַח־ם:

כִּי לֹא בַחֲרָבָם יָרָשׁוּ אֶרֶץ וְזָרוּעָם לֹא־הוֹשִׁיעָה לָמוֹ כִּי־יִמְיָנָה וְזָרוּעָה וְאוֹר פָּנָיָה כִּי רָצִיתָם:

אֲתָה־הוּא מֶלֶכִּי אֱלֹהִים צִוְּהָ יְשׁוּעוֹת יַעֲקֹב:

כִּדְ צָרֵינוּ נִנְגַח בְּשִׁמְךָ נָבוֹס קָמִינוּ:

כִּי לֹא בְקִשְׁתִּי אֲבָטָח וְחִרְבִּי לֹא תוֹשִׁיעֵנִי:

כִּי הוֹשַׁעְתָּנוּ מִצָּרֵינוּ וּמִשְׁנֵאֵינוּ הִבִּישׁוֹתָ:

בְּאֱלֹהִים הִלָּלְנוּ כָּל־הַיּוֹם וְשִׁמְךָ לְעוֹלָם נִוְדָה סֵלָה:

אֶחָ־זֶנְחָת וְתִכְלִימָנוּ וְלֹא־תִצָּא בְּצַבָּאוֹתֵינוּ:

תִּשְׁיָבֵנוּ אַחֲזֹר מִנִּי־צָר וּמִשְׁנֵאֵינוּ שָׁסוּ לָמוֹ:

תִּתְּנֵנוּ כָּצֹאן מֵאֶכָּל וּבְגוֹיִם זָרִיתָנוּ:

תִּמְכֹּר־עַמְּךָ בְּלֹא־הוֹן וְלֹא־רַבִּית בְּמַחֲיִרְיָהֶם:

תִּשְׁיָמְנוּ חֲרָפָה לְשֹׁכְנֵינוּ לַעַג וְקָלָס לְסִבִּיבוֹתֵינוּ:

תִּשְׁיָמְנוּ מִשָּׁל בְּגוֹיִם מְנוֹד־רֹאשׁ בְּלֹא־אֲמִים:

כָּל־הַיּוֹם כָּל־מַתִּי נִגְדִי וּבִשְׁתִּי פָנִי כִסֹּתְנִי:

מִקּוֹל מְחַרְחֵר וּמִגִּדְף מִפְּנֵי אוֹיֵב וּמִתְנַקֵּם:

כֹּל־זֹאת בָּאתָנוּ וְלֹא שָׁכַחְנוּךָ וְלֹא־שָׁקַרְנוּ בְּבְרִיתְךָ:
לֹא־נָסוּג אַחֲזֹר לִבֵּנוּ וְתַט אַשְׁרֵינוּ מִנִּי אֲרֻחֶךָ:
כִּי דִכִּיתָנוּ בַּמָּקוֹם תַּנִּים וְתִכַּס עֲלֵינוּ בְּצִלְמוֹת:
אִם־שָׁכַחְנוּ שֵׁם אֱלֹהֵינוּ וּנְפָרֵשׁ כַּפֵּינוּ לְאֵל זָר:
הֲלֹא אֱלֹהִים יַחְקֹר־זֹאת כִּי־הוּא יָדַע תַּעֲלָמוֹת לֵב:
כִּי־עָלִיךָ הֲרִגְנוּ כָל־הַיּוֹם נֶחֱשָׁבְנוּ כְּצֹאן טִבְחָה:
עוֹרָה לָמָּה תִישֵׁן אֲדֹנָי הַקִּיצָה אֶל־תִּזְנַח לְנֹצֶחַ:
לָמָּה־פָּנִיךָ תִּסְתִּיר תִּשְׁכַּח עֲנִיָּנוּ וְלִחְצָנוּ:
כִּי שָׁחָה לָעֶפֶר נַפְשֵׁנוּ דִּבְקָה לְאָרֶץ בְּטָגְנוּ:
קוֹמָה עֲזֹרְתָה לָנוּ וּפִדְנוּ לְמַעַן חֲסִדָּךָ: